

vore Andragender væsentligt paa Regjeringens Autoritet, og Regjeringen mener, at vi ikke skulde tillægge dette Moment for megen Vægt. Jeg for mit Vedkommende vilde helst have det til gode til en anden Leilighed; s. Ex. ved Finantslovens Behandling, hvor der vist vil frembyde sig ikke saa Leiligheder, hvor der for mig idetmindste vil være en langt større Dyrkning til ved mit Botum, i alt Fald til en vis Grad, at emancipere mig for dette Hensyn, som jeg ikke her kan slyde fra mig, fordi jeg finder det begrundet i selve Forholdets egen Natur. Jeg maa imidlertid gøre min ærede Ven opmærksom paa, at jeg ingenlunde har indskrænket mig til at henvise til Regjeringens Autoritet, men at jeg ogsaa efter ringe Evne har søgt selvstændigt at opstille en Sammenligning imellem de tvende foreliggende Systemer, og uden at jeg her skal gjentage, hvad jeg tidligere udførlig har udviklet, skal jeg bede fastholdt som Hovedmoment, at det for ethvert Gagesystem er det Naturlige, at det begynder med lave og efterhaanden stiger op til højere Gager, og at der altsaa blandt de mindst Gagerede vil være et forholdsvis meget betydeligt Antal yngre Mænd, der maaskee til for ganske kort Tid siden udelukkende vare henviste til andre Resourcer, og for hvem den Begyndelses-Gage, de nu have faaet, og som for dem maaskee kun er det første Trin paa en lang Embedsbane, der maaskee meget snart vil føre dem ind i en fordeeltig Stilling, mere eller mindre kun er et Tillæg, i en vis Forstand kun Lompenge, hvortil det omvendt er ganske vist, at der, efterhaanden som Gagen bliver større, tillige er Præsumption for, at det er Folk i en mere fremrykket Alder, og altsaa for en stor Deel netop er og efter Naturens Orden maa forudsættes at være Familiefødre. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at de Embedsstillinger, i hvilke man tør forudsætte Folk i en meget fremrykket Alder, og navnlig Folk, der maaskee have opnaaet den Carriere, som de kunne vente i deres Liv at ville opnaa, og som desuagtet staae paa en meget ringe Gage, maae ogsaa forudsættes at være af forholdsvis meget ringe Betydning. Vi kunne umuligt her gaae ud fra den Forudsætning, at vort hele Gagesystem skulde være saa grund-

faldt, at vigtige Tjenester, og navnlig saadanne, til hvilke der udfordres en lang og kostbar Forberedelse, skulde være aflagte saaflet, at de for Folk, for hvem det maaskee var den endelige Livsstilling, ikke skulde medføre en større Gage end paa 200 Rd., 300 Rd. og 400 Rd. Hvor der altsaa findes saadanne smaa Gager, der ikke ere Begyndelsen eller det første Skridt til en langt højere Gage, altsaa kun tildeelte forholdsvis ganske yngre Mænd, der maa det forudsættes, at denne Tjeneste er af forholdsvis ringe Betydning, men det er verhos erkjendt, at alle de, der ere paa ringere Gage, og desuagtet ere gifte, i allerfuldste Maal skulde have Andeel i Dyrtidstillægget, ja endogsaa Andeel dert i et langt større Forhold, da det jo er en aftagende Scala, der af Regjeringen er foreslaaet i saa Henseende. Der vil saaledes med Hensyn til dem, for hvem det i høj Grad vilde være ønskeligt at erholde et saadant Tillæg, ialtsald kun være Tale om, at Vedkommende skulde paalægge sig selv personlig Afstav, og, hvor haardt det end kan være, saa er det ikke i nogen Maade at sætte i Sammenligning med den Nødvendighed at maatte nægte Kone og Børn det Nødvendige, eller at maatte see sig ude af Stand til at skaffe det, der hører til ikke blot at ernære, men ogsaa paa en passende Maade at opdrage Børnene. Vel har den ærede Rigsdagsmand, der yttrede sig sidst, fuldkommen Ret i, at man hverken efter det ene eller det andet System vil paa nogen Maade komme til at dømme saa retfærdigt, som naar man kunde afgjøre hvert Spørgsmaal in concreto, vel at mærke, hvis man vilde opnaa at sælde en fuldendt Dom og paa en Maade tilbetibringe fuldstændige Apparater af alle nødvendige Dypgiver, hvad der dog er fuldkomment umulig. Det er en Selvfølge, det er Noget, denne Lov har tilfælles med alle Love, at ved at generalisere, vil en saadan ikke aldeles kunne tilfredsstille, fordi den aldrig, efter min Overbeviisning, vil kunne ramme det Rette i det Enkelte. Thi det Rette i det Enkelte er det, der fremkommer som det Rette, efterat alle de mangfoldige Momenter, hvoraf ethvert Tilfælde bestaaer, ere tagne i fuldstændig Betragtning, baade efter deres qualitative og